

Modalitat oberta

Aquella criatura podia llegir-me el pensament. Estava perduda. No suportó que els altres puguin endevinar què em passa pel cap, i encara menys si es tracta d'un monstre fastigós que havia sortit vés a saber d'on. El cos se'm va amarrar de suor freda. ¿Què volia de mi? ¿Menjar-me? ¿Portar-me sota terra? Almenys no era tan lleig que no es pogués mirar directament. Enmig de les escates verdes li sobresortien unes mans i uns peus rosats d'urpes llargues que fins i tot eren bufons. A més a més, no tenia una actitud hostil ni agressiva.